Tylko do użytku służbowego.

DODATEK

do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok III. | Warszawa, dnia 17 czerwca 1930 r. | Nr. 12.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna osobowa.

Poz. 34. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/1/7217/30 z dnia 7 czerwca 1930 r. w sprawie ulg taryfowych przy przewozie osób w związku z Międzynarodową Wystawą Komunikacji i Turystyki w Poznaniu w roku 1930 (M. W. K. T.).

W celu należytego stosowania ulg taryfowych przy przewozie osób w związku z Międzynarodową Wystawą Komunikacji i Turystyki w Poznaniu w roku 1930 (M. W. K. T.), ogłoszonych w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych z r. 1930 Nr. 14 pod poz. 124, Ministerstwo Komunikacji udziela następujących wyjaśnień i wskazówek.

I. Przy przejazdach pojedyńczych za biletami powrotnemi.

(Tylko do Poznania i z Poznania).

Dla podróżnych, jadących pojedyńczo pociągami osobowemi lub pośpiesznemi w wagonach klasy I, II i III do Poznania i zpowrotem do stacji pierwotnego wyjazdu za ulgową opłatą 2/3 pełnej taryfy normalnej, t. j. ze zniżką 33,3%, wprowadza się dwa rodzaje osobnych biletów, mianowicie:

a) bilety kartonowe systemu Edmonsona — dla stacyj o znacznym ruchu do Poznania i
b) bilety blankietowe — dla innych stacyj.

Bilety kartonowe pod względem formy, koloru, nadruku i t. p. odpowiadają zupełnie biletom powrotnym, jakie były wprowadzone w roku 1929 w związku z Powszechną Wystawą Krajową.

Drukowane są one w formie niepodzielnej na kartonie ze strony wierzchniej białym z narożnikami kolorowemi w formie trójkątów o barwach zasadniczych dla danych klas wagonowych, ze strony zaś odwrotnej o kolorze wymienionych narożników trójkątnych.

Bilety na pociągi pośpieszne oznaczone są ponadto prostopadłą kreską czerwoną przez środek a bilety kombinowane, t. j. ważne częściowo na pociągi osobowe i częściowo na pociągi pośpieszne, takąż kreską naukos z lewego rogu górnego do prawego rogu dolnego.

W treści swej bilety powyższe, oprócz zwykłych danych, zawierają specjalne oznaczenie „ulgowy powrotny — M. W. K. T." oraz znaki biletów powrotnych „T" „P" w czarnem kole. Wreszcie bilety na odległości do 300 km włącznie w jedną stronę zawierają nadruk „bez prawa przerwy" a na odległość ponad 300 km nadruk „z prawem dwukrotnej przerwy podróży".

Bilety blankietowe powrotne różnią się od zwykłych biletów blankietowych większym formatem (są dłuższe), kolorem, oraz tem, że oprócz odcinka biletu z prawego brzegu posiadają z lewego brzegu część białą, przeznaczoną do stemplowania datownikiem kasy.

Część środkowa, stanowiąca właściwy bilet drukowana jest na papierze białym z falistemi linjami koloru błękitnego i zawiera duże pisane litery „P. K. P." białe z obwódkami błękitnemi.

W górnej części biletu pod firmą Dyrekcji wydrukowane jest oznaczenie biletu: „Ulgowy bilet blankietowy powrotny ze zniżką 33,3%, wydany w związku z Międzynarodową Wystawą Komunikacji i Turystyki w roku 1930 w Poznaniu (M. W. K. T.)". Z lewej strony pod oznaczeniem „tam" wydrukowana jest stacja przeznaczenia „Poznań", a z prawej strony pod oznaczeniem „na powrót" — stacja „Poznań" jako stacja powrotnego wyjazdu.

Pozatem, oprócz zwykłych danych, jakie zawierają bilety blankietowe, u dołu wydrukowana jest następująca uwaga: „Przed rozpoczęciem podróży powrotnej bilet należy ostemplować na st. Poznań. Bez stempla bilet nie ważny".

Czas ważności biletów powrotnych (kartonowych i blankietowych) wynosi bez względu na odległość 10 dób.

Bilety kartonowe należy przed wydaniem ostemplować komposterem tylko u góry na stronie tytułowej. Przed wyjazdem bilety kartonowe należy na stacji Poznań ostemplować u dołu na stronie odwrotnej.

Bilety blankietowe przed wydaniem stempluje się datownikiem na odcinku oraz na górnej części lewej biletu w miejscu do tego preznaczonem. Przed wyjazdem z Poznania datuje się odpowiednią dolną część lewą biletu.

Wyjazd pierwotny za biletem powrotnym musi nastąpić w dniu datowania biletu na stacji wydania a podróż powrotna, w dniu datowania na stacji Poznań przyczem musi być ukończona najpóźniej o północy ostatniego dnia ważności biletu. Przekroczenie powyższych terminów powoduje nieważność biletu.

Bilety bez wspomnianych wyżej stempli uznaje się również za nieważne.

Z podróżnymi, okazującymi takie bilety postępuje się jak z osobami, ujawnionemi bez biletu.

W celu uniknięcia nieporozumień wkłada się na kasjerów obowiązek przy sprzedaży biletów powrotnych uprzedzania podróżnych o konieczności zgłoszenia się do kasy biletowej na stacji Poznań przed wyjazdem powrotnym celem ostemplowania biletu.

Przerwy podróży przy odległościach do 300 km w jedną stronę są niedozwolone. Natomiast przy odległościach ponad 300 km dopuszcza się możność przerwy podróży na stacjach pośrednich dwukrotnie pod warunkiem każdorazowego potwierdzenia przerwy przez właściwy organ stacyjny. Przerwa podróży może nastąpić dowolnie albo jeden raz przy przejeździe „tam" i drugi raz przy przejeździe „zpowrotem" albo obydwa razy przy przejeździe „tam" lub „zpowrotem".

Przejście do klasy wyższej lub do pociągu droższego jest dopuszczalne za uiszczeniem normalnej różnicy cen biletów odnośnych klas względnie pociągów, obliczonych według taryfy normalnej.

Do ustalenia cen ulgowych biletów powrotnych jak również wszelkich innych opłat zniżkowych, przewidzianych w związku z M. W. K. T., służą osobne „Tabele opłat zniżkowych", obowiązujące od dnia 1 kwietnia 1930 r. Ceny tych biletów obliczać należy oddzielnie za drogę „tam" i oddzielnie za drogę powrotną, poczem dodać je, co razem stanowi właściwą cenę biletu powrotnego.

Najniższa cena biletu powrotnego wynosi podwójną cenę odnośnego biletu na przejazd w jedną stronę na odległość 100 km. Wobec tego bilety powrotne w relacjach poniżej 100 km mogą być wydawane tylko w tym wypadku, jeżeli przejazd za biletem powrotnym będzie tańszy niż przejazd za biletami normalnemi pomiędzy daną stacją a Poznaniem.

Zniżka opłat dla dzieci nie ma zastosowania przy tej taryfie ulgowej, dlatego też dzieci będą mogły korzystać zgodnie z § 7 R. P. O. tylko ze zniżki przy biletach według taryfy normalnej. Również wszystkie inne osoby, uprawnione do jakichkolwiek innych ulg, np. pracownicy

państwowi, osoby wojskowe i t. p. nie mogą korzystać ze zniżki opłat przy ulgowych biletach powrotnych.

W celu zmniejszenia ilości relacyj, Ministerstwo Komunikacji zezwala wyjątkowo dla przejazdów ulgowych w związku z M. W. K. T. na zrównanie opłat przejazdowych w relacjach z kierunku „Warszawa" do Poznania w ten sposób, że:

1) opłaty za przejazd drogą Warszawa — $\frac{\text{Bednary}}{\text{Skierniewice}}$ — Toruń Przedmieście — Poznań będą równe z opłatami za przejazd drogą Warszawa — Ostrów Wkp. — Poznań.

2) opłaty za przejazd drogą Warszawa — Bednary — Kutno — Września — Poznań będą równe z opłatami za przejazd drogą Warszawa — Skierniewice — Kutno — Września — Poznań.

Podstawę do obliczenia tych opłat stanowi droga krótsza, t. j. w pierwszym wypadku Warszawa — Toruń Przedm. — Poznań (377 km), w drugim zaś Warszawa — Bednary — Kutno — Września — Poznań (304 km).

Bilety powrotne (kartonowe i blankietowe) są tylko nakładu urzędowego i jako takie mogą być sprzedawane również w kraju przez Polskie Biuro Podróży „Orbis" oraz Międzynarodowe Towarzystwo Wagonów Sypialnych i Thos Cook and Son.

Bilety powrotne ulgowe mogą być wydawane w okresie na 7 dni przed otwarciem M. W. K. T. i podczas jej trwania do ostatniego dnia włącznie.

Otwarcie M. W. K. T. ma nastąpić w dniu 6 lipca 1930 r., zamknięcie zaś w dniu 10 sierpnia tegoż roku.

Z dniem zamknięcia M. W. K. T. kasy biletowe zakończą wydawanie omawianych biletów, prowadzonych jako osobne relacje, i resztę niesprzedanych ewentualnie biletów odeślą w drodze przepisanej do właściwych Wydziałów Kontroli Dochodów.

Sprawozdania rachunkowe ze sprzedaży powyższych biletów należy sporządzać w normalnych okresach sprawozdawczych.

II. Przy przejazdach pojedyńczych na podstawie zaświadczeń Dyrekcji M. W. K. T.

(W relacjach dowolnych).

Na podstawie zaświadczeń według wzoru podanego w taryfie, wydawanych przez Dyrekcję M. W. K. T. w czasie trwania Wystawy osobom, zamieszkującym poza granicami Polski i W. M. Gdańska, wydawać należy za opłatą połowy taryfy normalnej (50% zniżki) bilety na przejazd w relacjach dowolnych, stosownie do życzenia podróżnego, w klasie I, II lub III, w pociągach osobowych lub pośpiesznych.

W okresie zatem swej ważności, która wynosi 30 dni od daty wydania, zaświadczenie powyższe daje takie same uprawnienia pod względem przejazdów ulgowych, jakie przysługują pracownikom państwowym, posiadającym legitymację urzędową z uwidocznionym na niej stemplem co do 50% zniżki na kolejach.

III. Przy przejazdach wystawców M. K. W. T. i ich pracownków.

(Tylko do Poznania i z Poznania).

Na podstawie legitymacyj imiennych, wydawanych przez Dyrekcję M. W. K. T., wystawcy i ich pracownicy uprawnieni są do przejazdów ulgowych z miejsca zamieszkania do Poznania i w kierunku powrotnym za opłatą opłowy taryfy normalnej (50% zniżki) klasy I, II lub III pociągów osobowych lub pośpiesznych, stosownie do życzenia podróżnego.

W związku z tem okazicielom wspomnianej legitymacji należy wydawać w sposób zwykły pół biletu na przejazd w odnośnej klasie i kategorji pociągu.

Ulgę powyższą stosuje się od dnia 7 czerwca 1930 r. do dnia 1 listopada 1930 r.

Za legitymacje służyć będą karty stałego wstępu, odmienne dla wystawców krajowych i zagranicznych.

Karty stałego wstępu drukowane są w formie pojedyńczych kartek na papierze sztywnym koloru białego.

Wzór strony wierzchniej karty dla wystawców krajowych.

M.W.K.T. KARTA STAŁEGO WSTĘPU

MIĘDZYNARODOWA WYSTAWA KOMUNIKACJI i TURYSTYKI

6. VII. — 10. VIII. 1930 — POZNAŃ.

№

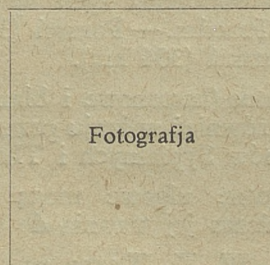
Nieprzenośna.

dla ....

....

z ....

firma ....

podpis: ....

....

Dyrektor Administracyjny

Uwagi. Litery M. W. K. T. w górnej części drukowane są na tle niebieskiem.

Linje dzielące kartę na trzy części oraz pas, biegnący naukos, są koloru niebieskiego.

Karty dla wystawców zagranicznych różnią się tem, że na stronie wierzchniej niema miejsca na fotografję, gdyż wystawcy zagraniczni legitymować się będą paszportami, dowodami osobistemi i innemi dokumentami urzędowemi z fotografją. Prócz tego zamiast koloru niebieskiego użyty został kolor czerwony, a treść nadruku podana została również w języku francuskim.

Na stronie odwrotnej kart obu typów ze strony lewej, oddzielonej od strony prawej, zadrukowanej uwagami o korzystaniu z kart, odbity został stempel treści następującej:

„Wymieniony drugostronnie ma prawo nabywania do dnia 1 listopada 1930 r. za połowę normalnej opłaty taryfowej biletów kl. I, II i III na pociągi osobowe, mieszane i pośpieszne na przejazdy z .... do Poznania i z Poznania do ....".

Prócz tego naukos biegnie pas kolorowy.

Każda kartka zaopatrzona jest w suchy stempel firmowy Międzynarodowej Wystawy Komunikacji i Turystyki.

IV. Przy przejazdach grupami z 25 osób.

(Tylko do Poznania i z Poznania).

Grupy podróżnych, złożone co najmniej z 25 osób, udające się do Poznania na M. W.K.T. względnie powracające po zwiedzeniu tejże z Poznania do pierwotnej stacji wyjazdu, które mają prawo do korzystania z 50% zniżki w dowolnej klasie (z wyjątkiem IV-ej klasy) pociągów osobowych i pośpiesznych, odprawiać należy za zbiorowemi biletami blankietowemi (druk Ser. H. 3).

Przy stosowaniu tej taryfy ulgowej przestrzegać należy ograniczenia pod względem odległości, która musi wynosić co najmniej 50 km, tudzież w razie mniejszej ilości osób niż 25, pobierać opłaty za 25 osób.

Podstawę do zastosowania rzeczonej taryfy ulgowej stanowi pisemne zgłoszenie przewodnika grupy, które powinno zawierać dane, wyszczególnione w p. 3 ustępu IV taryfy ulgowej. Zgłoszenie sporządza odręcznie przewodnik grupy i przedstawia w kasie biletowej przynajmniej na 24 godziny przed zamierzonym wyjazdem. Czas ten jednak może być zmniejszony, zależnie od warunków miejscowych (p. 3). Dla ujednostajnienia treści podaje się poniżej wzór, według którego przewodnicy grup powinni sporządzać swe zgłoszenia, zaznacza się jednak, że wzór ten nie jest ściśle obowiązującym, lecz służy tylko dla celów informacyjnych w wypadkach zgłoszenia się stron o wskazówki w tym względzie.

WZÓR ZGŁOSZENIA:

Do stacji...............................

Grupa podróżnych, w ilości .... osób, udająca się w związku z Międzynarodową Wystawą Komunkacji i Turystyki z .... do Poznania / powracająca po zwiedzeniu Międz. Wystawy Komun. i Turystyki do .... przez ....

pod przewodnictwem p. .... prosi o przewóz ulgowy za opłatą połowy taryfy normalnej (50% zniżki) na zasadzie rozdz. IV taryfy ulgowej, ogłoszonej w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych z r. 1930, Nr. 14 pod poz. 124.

Przejazd z .... do Poznania / z Poznania do .... przez ....

nastąpi dnia .... 1930 r. w klasie ....

pociągu .... o godzinie ....

Spis imienny uczestników wycieczki w załączeniu*). Uczestnicy są zaopatrzeni w imienne karty uczestnictwa od Nr. 1 do Nr. ....*)

Numer wydanego biletu i datownik kasy biletowej.

.... dnia .... 1930 r.

Podpis przewodnika grupy ....".

*) Nie wypełnia się w razie zwolnienia danej grupy podróżnych od obowiązku posiadania imiennego spisu uczestników wycieczki lub zaopatrzenia ich w imienne karty uczestnictwa.

W zasadzie do każdego zgłoszenia powinien być dołączony imienny spis uczestników wycieczki, podpisany przez przewodnika, oraz każdy z uczestników, powinien być zaopatrzony w kartę uczestnictwa, zawierającą numer porządkowy z wykazu imiennego, nazwisko uczestnika, datę wyjazdu i podpis przewodnika grupy.

Jednakże Dyrekcjom pozostawia się możność zwalniania od powyższego przymusu w pewnych wypadkach, szczególnie przy przejazdach w oddzielnie wyznaczonych wagonach lub przedziałach zależnie od uznania, czy przepis ten, prewidziany dla celów kontrolnych, będzie mógł być osiągnięty inną drogą.

Grupy podróżnych nie mogą wymagać wyznaczenia dla swego przejazdu oddzielnych wagonów lub przedziałów.

Kasa biletowa stempluje datownikiem przedłożone zgłoszenie oraz imienny wykaz uczestników, odnotowując na nim numer wydanego biletu i wraz z odnośnym biletem wręcza przewodnikowi po pobraniu odpowiedniej należności.

Na wydanym bilecie zbiorowym i jego grzbiecie zamieścić należy uwagę: „50% zniżki na zasadzie taryfy ulgowej w związku z M. W. K. T.".

Przy przejazdach do Poznania lub z Poznania na odległość ponad 700 km, należy pobierać opłaty ulgowe tylko za 700 km. W tych wypadkach należy wyraźnie określić na bilecie drogę przejazdu, którą wyznaczać należy stosownie do życzeń grupy podróżnych, z zastrzeżeniem jednak, że bilety mogą być wydawane tylko w relacjach i kierunkach normalnie stosowanych.

Bilet zbiorowy blankietowy jest ważny w zależności od odległości przejazdu odpowiednią ilość dni według zasad § 8 R. P. O. i uprawnia do przerw podróży na zasadach ogólnych, ustalonych w § 10 R. P. O.

Termin ważności należy stosownie do powyższego każdorazowo określić dokładnie na odnośnym bilecie. Wyjazd grupy podróżnych za takim biletem musi nastąpić w dniu datowania.

Przy rewizji biletów zbiorowych zwracać należy także uwagę na zgodność imiennych kart uczestnictwa z wykazem, dołączonym do zgłoszenia o ulgę, oraz na to, czy ilość uczestników, zaopatrzonych w te karty odpowiada ilości, uwidocznionej na bilecie, naturalnie, o ile w pewnych wypadkach Dyrekcja nie zwolniła odnośnej grupy od przymusu posiadania imiennego spisu względnie kart uczestnictwa.

Zniżka opłat od taryfy ulgowej dla grupowych przejazdów nie ma zastosowania ani dla dzieci, ani dla innych osób, uprawnionych do korzystania z dalej idących ulg, dlatego należy je

odprawiać w sposób zwykły, o ile dalsze postanowienia niniejszego zarządzenia nie stanowią inaczej (p. ustęp V).

Przejście do klasy wyższej lub do pociągu droższego po wykupieniu biletu na odnośną klasę i rodzaj pociągu nie jest dozwolone.

Ze względów ruchowo-technicznych kolej ma prawo ograniczyć każdej chwili przejazdy grupowe w pociągach pośpiesznych, jednak z zastrzeżenia tego zaleca się robić użytek tylko wrazie rzeczywistej konieczności.

Zrównanie opłat za przejazdy z kierunku „Warszawa" do Poznania a) przez Toruń Przedmieście lub Ostrów Wkp. i b) przez Bednary—Kutno—Września lub Skierniewice—Kutno — Września, znajduje również zastosowanie i dla odprawy grup podróżnych za biletami zbiorowemi blankietowemi.

Bilety zbiorowe na przejazdy do Poznania można wydawać w okresie 7-dniowym przed otwarciem M. W. K. T. i przez cały czas jej trwania, na przejazdy zaś z Poznania—w czasie trwania M. W. K. T. i w okresie 7-dniowym po jej zamknięciu.

Sprawozdania rachunkowe ze sprzedaży wyżej wspomnianych biletów sporządzą kasy biletowe w normalnych okresach sprawozdawczych.

V. Przy przejazdach młodzieży szkolnej.

(Tylko do Poznania i z Poznania).

Wspólne wycieczki, conajmniej 10 osób młodzieży szkolnej i wychowańców wszelkich zakładów dobroczynnych, burs, ochronek i t. p. wraz z personelem nadzorczym mają prawo do korzystania z przejazdów ulgowych do Poznania i z Poznania za opłatą jednej trzeciej (1/3) taryfy normalnej, t. j. ze zniżką 66,6%, w wagonach klasy II-ej i III-ej pociągów osobowych lub pośpiesznych.

Przy przejazdach do Poznania lub z Poznania na odległość ponad 700 km, należy pobierać opłaty ulgowe tylko za 700 km. W tych wypadkach należy wyraźnie określić na bilecie drogę przejazdu, którą wyznaczać należy stosownie do życzenia danej grupy z zastrzeżeniem jednak, że bilety mogą być wydawane tylko w relacjach o kierunkach normalnie stosowanych.

Do powyższych podróżnych zalicza się uczniów wszelkich zakładów naukowych (wyższych, średnich, niższych, zawodowych i t. p.) tak państwowych, jak i prywatnych na prawach szkół państwowych, tudzież wychowańców zakładów dobroczynnych, burs, ochronek i t. p., harcerzy, którym w myśl punktu 7b) i c) rozdz. D II Taryfy, mogą być przyznane ulgi taryfowe.

Ponadto do grup tych zalicza się uczniów wszelkich innych szkół prywatnych, słuchaczów wszelkich kursów dla młodocianych i dorosłych, (t. zw. uniwersytetów ludowych lub robotniczych), o ile kierownictwa tych szkół względnie kursów przedstawią zaświadczenie władz szkolnych lub innych (Ministerstwa Rolnictwa, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Urzędu Wojewódzkiego, Starostwa i t. p.), że są zarejestrowane i pozostają pod opieką tych lub innych władz.

Za podstawę do zastosowania rzeczonej taryfy ulgowej służy zgłoszenie wycieczki przez odnośny zakład naukowy i t. p., przewidziane w punkcie 7 ustępu V taryfy ulgowej, względnie także z dołączeniem zaświadczenia władz szkolnych lub innych władz państwowych, przewidzianego w punkcie 8 tegoż ustępu.

Uczestników danej wycieczki szkolnej przewozi się za zbiorowemi biletami blankietowemi (druk Ser. H. 3), w których wyszczególniać należy, między innemi, w danym razie, ilość dzieci, przewożonych bezpłatnie lub za opłatą 1/4 taryfy normalnej, oraz ilość personelu nadzorczego, zgodnie z postanowieniami punktów 4, 5 i 6 ustępu V taryfy ulgowej.

Bilet zbiorowy blankietowy jest ważny w zależności od odległości przejazdu odpowiednią ilość dób według postanowień § 8 R. P. O. i uprawnia do przerw podróży na zasadach ogólnych, ustalonych w § 10 R. P. O.

Wyjazd grupy podróżnych za takim biletem powinien nastąpić w dniu datowania biletu.

Bilet zbiorowy za opłatą ulgową może również opiewać na przejazd do Poznania i zpowrotem do stacji pierwotnego wyjazdu.

Na powrotnym bilecie zbiorowym powinna stacja wydania wskazać wyraźnie ołówkiem kolorowym, że dany bilet jest ważny również na powrót, a ulgowe należności za przejazd powrotny, obliczone oddzielnie za drogę „tam" i oddzielnie za drogę powrotną, wykazać osobno w dwu rubrykach pionowych biletu.

Ważność powrotnego biletu zbiorowego ustala się na 15 dób i dopuszcza się możność dwukrotnej przerwy podróży na zasadach, przyjętych względem kartonowych biletów powrotnych (ustęp I taryfy ulgowe).

Przed wyjazdem z Poznania powrotny bilet zbiorowy powinien być ostemplowany w kasie biletowej, o czem należy uprzedzić przy nabyciu biletu.

Bilet powrotny bez stempla powyższego uznaje się za nieważny.

Zrównanie opłat od taryfy ulgowej w kierunku „Warszawa" do Poznania a) przez Toruń Przedm. lub Ostrów Wkp. i b) przez Bednary—Kutno—Września lub Skierniewice—Kutno—Września znajduje również zastosowanie i przy odprawie grup młodzieży szkolnej.

Na przejazdy do Poznania lub „tam" i „z powrotem" bilety zbiorowe można wydawać w okresie 7-dniowym przed otwarciem M. W. K. T. i przez cały czas jej trwania, na przejazdy zaś tylko z Poznania przy powrocie do stacji pierwotnego wyjazdu—przez cały czas trwania M. W. K. T. i w okresie 7-dniowym po jej zamknięciu.

W ten sposób bilety zbiorowe na przejazd do Poznania i zpowrotem (ważne 15 dób) mogą być w użyciu najpóźniej 14-go dnia po zamknięciu M. W. K. T.

Sprawozdanie rachunkowe ze sprzedaży biletów zbiorowych sporządzą kasy biletowe w normalnych okresach sprawozdawczych.

Nr. III/1/7217/30.

Komunikacja wewnętrzna towarowa.

Poz. 35. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/2. Tk. 7316/30 z dnia 10 czerwca 1930 roku w sprawie przewozu eksponatów na Międzynarodową Wystawę Komunikacji i Turystyki.

W celu zapewnienia sprawnego i terminowego dokonania przewozu eksponatów na Międzynarodową Wystawę Komunikacji i Turystyki w Poznaniu, która odbędzie się w czasie od 6 lipca do 10 sierpnia 1930 r., zarządza się co następuje:

Nadawane pod adresem M. W. K. T. lub firmy spedycyjnej C. Hartwig eksponaty należy odprawiać jaknajśpieszniej, tak, by odejść mogły ze stacyj nadawczych jeszcze w dniu nadania. W tym celu poleca się wagony zamawiać i podstawiać pod naładunek poza kolejnością.

Dla odróżnienia eksponatów od innych przesyłek, nadawcy zaopatrywać będą wagony i poszczególne sztuki drobnicowych eksponatów w specjalne kolorowe plakaty lub nalepki, dostarczone przez Dyrekcję M. W. K. T. z napisem: „Eksponat na Międzynarodową Wystawę Komunikacji i Turystyki w Poznaniu". W razie nieokartkowania przesyłek przez nadawców, stacje nadawcze umieszczą na eksponatach obowiązkowo widoczne odręcznie sporządzone nalepki z podanym wyżej napisem (ołówkiem kolorowym).

Analogiczny, łatwo w oczy wpadający, napis kolorowym ołówkiem należy umieścić na listach przewozowych i cedułach.

Przewóz ładunków z eksponatami winien nastąpić najbliższemi odpowiedniemi pociągami, przedewszystkiem pośpieszno-towarowemi i dalekobieżnemi. Stacje węzłowe winne na te przesyłki zwracać specjalną uwagę i dopilnować, aby nie doznawały żadnego przetrzymania. Przy formowaniu pociągów należy wagony z eksponatami uwzględnić przed innemi mniej pilnemi przesyłkami, aby eksponaty nie pozostały na stacji z powodu przepełnienia pociągu. Również bezwzględnie nie należy dopuścić do rozłączenia dowodów przewozowych od przesyłek.

W razie uszkodzenia wagonu należy jego naprawę lub przeładunek przesyłki uskutecznić w czasie jaknajkrótszym. Wagony takie należy zgłaszać zawiadowcy stacji, który osobiście dopilnuje niezwłocznego wysłania przesyłki w dalszą drogę.

Przy eksponatach drobnicowych należy uważać, aby one nie uległy przetrzymaniu w magazynach stacyj nadawczych i sortowniczych, lecz odeszły jaknajprędzej we właściwych wagonach zbiorowych.

Szczególnie poleca się forsować dostawę eksponatów zagranicznych. Zwłaszcza stacje graniczne dołożą starań w celu szybkiego załatwienia formalności celnych i skrócenia postoju przesyłek.

Dotyczących pracowników należy w myśl powyższego odpowiednio pouczyć. Personel nadzorczy winien stale czuwać, aby eksponaty, przedewszystkiem nadane krótko przed otwarciem Wystawy, nadeszły na czas do Poznania, t. j. najpóźniej do dnia 5 lipca.

W razie wdrożenia przez stację Poznań poszukiwań za zbyt długo będącemi w drodze eksponatami, należy odnośne przesyłki natychmiast odszukać i wysłać najbliższą okazją, zawiadamiając stację Poznań i D. O. K. P. Wydział VI/3 telegraficznie o wysłaniu i przyczynie zwłoki w przewozie.

W końcu nadmienia się, że przewoźne za eksponaty należy obliczać według taryfy ulgowej, ogłoszonej w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych z dnia 16 kwietnia 1930 r. Nr. 13 poz. 122.

Nr. III/2/Tk. 7316/30.

Komunikacja zagraniczna towarowa.

Poz. 36. Polsko-niemiecki związek kolejowy. Przepisy służbowe dla komunikacji polsko-niemieckiej, opartej na taryfie związkowej, ważnej od 1 stycznia 1929 r. i ogłoszonej w Dz. T. i Z. K. z r. 1928 Nr. 21, poz. 157.

Z dniem 1 lipca 1930 r. w przepisach służbowych dla komunikacji polsko-niemieckiej, opartej na taryfie związkowej, ważnej od 1 stycznia 1929 r. (Dz. T. i Z. K. z r. 1928, Nr. 21, poz. 157), ogłoszonych w dodatku do Dz. T. i Z. K. Nr. 6 z dnia 31 grudnia 1928 r. pod poz. 27, wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące: w rozdziale C skreśla się cały p. 2 i zamiast niego zamieszcza się postanowienia następujące:

„2a) w kierunku z Polski lub z obszaru W. M. Gdańska do Niemiec ekspedycje polskie (gdańskie) przerachowują na marki niemieckie: opłaty dodatkowe stacji nadania, opłaty powstałe w drodze obliczone w złotych lub w guldenach gdańskich, kwotę ubezpieczenia wartości dostawy podaną w walucie innej niż waluta taryfowa.

W tem celu ekspedycje polskie (gdańskie) zapisują do listu przewozowego (rachunku przedpłaty) i do ceduły przewozowej w rubryce, przeznaczonej do wyszczególnienia kosztów, kwotę przerachować się mającą i urzędowy kurs zamiany, — w rubryce zaś pieniężnej tych dowodów równowartość w markach niemieckich. Dopłaty przewoźnego, powstałe na stacji nadania lub w drodze, należy obliczać i wykazywać w walucie taryfowej.

b) Zaliczki w gotowiźnie i zaliczenia nadane w Polsce lub w Gdańsku, wykazane w dowodach przewozowych w złotych lub w guldenach gdańskich, nie ulegają przerachowaniu na marki niemieckie; kwoty powyższe należy zawsze wykazywać w walucie polskiej lub gdańskiej.

c) Postanowienie pod b) niema zastosowania do należności uprzednich.

Przy przekartacji przesyłek na stacjach polskich lub gdańskich, włączonych do taryfy związkowej i przy dalszej odprawie wedle taryfy związkowej, polsko-niemieckiej, należy należności uprzednie wyrażone w jakiejkolwiek walucie przerachowywać na marki niemieckie".

Po rozdziale C zamieszcza się nowy rozdział D o brzmieniu następującem:

„D. Opłata zgóry.

Gdy nadawca chce opłacić przy nadaniu przewoźne do granicy Państwa, leżącej na drodze przewozu, stacja nadania oblicza przewoźne do tego punktu według taryf wewnętrznych, przerachowywa je po kursie dnia na walutę taryfową i wykazuje w dowodach przewozowych w rubryce „franco".

Różnicę między kwotą opłaconą przez nadawcę a przewoźnem, obliczonem za całą odległość przewozu według taryfy związkowej wykazuje się w rubryce: „Do pobrania od odbiorcy".

Rozdziały „D" i „E" otrzymują litery porządkowe E i F.

Nr. II/2/4682/30.

Poz. 37. Polsko-czeskosłowacka komunikacja sąsiedzka (taryfy łamane).

Z dniem 1 lipca 1930 r. w spisie stacyj „A" Polskich Kolei Państwowych, uprawnionych do bezpośredniej kartacji w sąsiedzkiej komunikacji polsko-czeskosłowackiej, zamieszczonych w załączniku 1 do przepisów służbowych dla bezpośrednich międzynarodowych komunikacyj towarowych, po stacji Śniatyn Załucze (strona 17) dodaje się w rubryce 1 stację „Śniatyn Załucze trs", w rubryce 2—literę „S", w rubryce zaś 3—pauzę „—".

Nr. II/2/4682/30.

SPROSTOWANIE.

W dodatku do Dz. T. i Z. K. Nr. 15 z dnia 31. XII. 29 r. na stronie 127, w pozycji 61 w wierszu piątym zamiast słów: „W § 25" powinno być: „W § 26".

Nr. II/2/4917/30.

Drukarnia Państwowa. Nr. 51517. 10.6.30. 5500.